

A kiadó előszava

Szilvási Lajos Fény a hegyek között című regénye a szerző azon könyvei közé tartozik, melyeket az utóbbi évtizedekben gyakorlatilag lehetetlen volt megszerezni. Az első műveiről van szó, amelyek még kisebb példányszámban jelentek meg sok-sok évtizeddel ezelőtt, és akkor is csak egyszer. Így sok gyűjtő polcáról hiányoztak eddig. Az első művek közül a Középközlések, a Riadó a tárnák felett és a Csillaghullás már újra megjelent az Alinea Kiadó gondozásában, most pedig sorra került a Fény a hegyek között is.

Az először 1956-ban megjelent regény érdekes eleme Szilvási munkásságának. Ez a harmadik könyve. A keletkezéséről keveset tudunk, de nyilvánvaló a kapcsolódása a második könyvéhez, a Riadó a tárnák felett, amelynek fő témája a második világháború alatti antifasiszta ellenállás. A Riadó a tárnák felett először a Szabad Ifjúság című napilapban jelent meg folytatásokban, majd a siker miatt a következő évben – 1955-ben – könyv alakban is kiadták. A folytatás megjelenés nyilván terjedelmi és más korlátokat jelentett. A Riadó a tárnák felett fogadtatása után viszont azt gondolhatta a szerző, hogy jóval több is van ebben a történetben, érdemes lenne bővebben megírnia. Így születhetett a Fény a hegyek között ötlete. A két mű részben átfed, de nem arról van szó, hogy átemelt volna egyes szövegrészeket, hanem az alapvetően új elemeket tartalmazó történetben jóval bővebben írta meg azokat a szálakat, amelyek mindkét művön áthaladnak. A Fény a hegyek között ha lazábban is, de kapcsolódik a sorban következő könyvéhez, a Csillaghulláshoz is. Néhány szereplő közös, és van olyan történet, amelyet a két regényben más-más szereplő szemszögéből ír le. Az egyes regények összekapcsolásának technikáját későbbi műveiben is alkalmazza.

Nagyon érdekes egymás után olvasni a Riadó a tárnák felettet és a Fény a hegyek közöttet. Izgalmas észrevenni, hogy a korábbi mű egyes részeit hogyan, mivé dolgozta át. Mi az, amit felhasznált, és mi az, amit elhagyott vagy megváltoztatott. A szerkesztő javaslata az, hogy ha lehet, akkor először a Riadó a tárnák felettet, a korábbi és rövidebb művet olvassuk el, és utána ezt a regényt, amit az olvasó most a kezében tart. Majd ha már mindkettőt olvastuk, akkor keressük

meg a közös részeket. Az ilyen olvasás egy jó játék, és egy új szintje a szerzői életmű megismerésének.

Olvasás közben ne feledjük, hogy először mikor jelent, jelenhetett meg a regény. A könyvön nyilvánvalóan átjön az ötvenes évek idealizált korszelleme – másként meg sem jelenhetett volna. Ettől függetlenül egy izgalmas, élvezetes olvasmány, amelyen már érezni, hogy a szerző később méltán válik a következő évtizedek egyik legnépszerűbb írójává.

A szerkesztő